

ÎNCHEIERE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Luiza Gafton, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Rusnak Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rusnak Andrei împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău și Croitor Sergiu privind restabilirea dreptului la acces la informație și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Rusnak Andrei, fiind casată hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău din 12 mai 2016, și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă,

c o n s t a t ă :

La data de 04.04.2016 Rusnak Andrei s-a adresa cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și Croitor Sergiu, solicitând restabilirea dreptului de acces la informație lezat în răspunsul la petiție și obligarea pârâtului de a o prezenta, și anume pct.7 al petiției, de a prezenta copia blanchetei actului de control fiscal necompletat; - încasarea de la pârât a prejudiciului moral în sumă de 1500 lei; - obligarea funcționarului public Croitor Sergiu de a plăti despăgubiri solidar cu pârâtul.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 08.10.2015 a depus în adresa pârâtului o petiție nr.R-263.15, prin care a solicitat în pct.7 de a i se prezenta copia blanchetei actului de control fiscal necompletat. Iar prin răspunsul nr.01-10/10-10-102 din 08.11.2015, întocmit de Croitor Sergiu, i s-a comunicat că cererea privind prezentarea unui exemplar al actului de control fiscal necompletat nu poate fi satisfăcut, deoarece actul vizat este un document întocmit de funcționarul fiscal în care se consemnează rezultatele controlului fiscal, semnat de funcționar și de contribuabil.

Menționează reclamantul că nefiind de acord cu răspunsul primit, a depus în termenul prevăzut petiția R-339.15 la 07.12.2015 prin care a explicat detaliat dezacordul cu refuzul indicat mai sus și a solicitat ca refuzul să fie motivat, în strictă conformitate cu prevederile Legii nr.980.

Concomitent a avertizat că în cazul acțiunilor ilegale și încălcărilor legislației va sesiza Inspectoratul de poliție prin prisma contravenției prevăzută de art.71 Cod contravențional și că va contesta în instanța de judecată. Invocă reclamantul că

răspunsul nr.01-10/10-10-1 a fost prezentat cu încălcarea termenului de examinare, cu depășire considerabilă a termenului legal prevăzut, fiind expirat la data de 17.12.2015, răspunsul fiind expediat la 29.01.2016, potrivit ștampilei aplicată pe plic. Respectiv răspunsul semnat la 06.01.2016 a fost expediat la 29.01.2016 și constituie data prezentării răspunsului.

Consideră reclamantul că răspunsul reprezintă varianta scurtată a răspunsului nr.01-10.10-10-102 cu menționare nerelevantă, impertinentă, lipsită de rost referitor la obiectul contestării și informația că serviciul fiscal nu are scop sancționarea contribuabililor.

Susține reclamantul că în pofida faptului avertizărilor sus numite, co-pârâtul a acționat contrar, a încălcat prevederile legislației, iar ignorând cerința referitor la prezentarea copiei a lezat dreptul său la informație, un drept constituțional. Argumentează reclamantul că prejudiciul moral rezultă din neoferirea nemotivată a informațiilor oficiale cerute de cetățean, fiind nevoit să se adreseze în instanța de judecată pentru protecția drepturilor sale, să piardă din timpul său personal.

Astfel acțiunile ilegale intenționate ale autorității publice le interpretează ca o știrbire a onoarei și demnității sale, lezarea drepturilor cetățenești, examinarea necorespunzătoare a petiției sale, ceea ce constituie o desconsiderare a personalității.

Menționează reclamantul că simțul nedreptății cauzat de desconsiderarea normelor de drept i-a provocat suferințe morale. Iar mărimea simbolică a prejudiciului moral nu este comparabilă pagubei aduse persoanei sale, prejudiciul moral urmând a fi reparat în sumă bănească.

Prin hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău din 12 mai 2016 acțiunea a fost respinsă.

La 18.10.2016 Rusnak Andrei a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de Rusnak Andrei, fiind casată hotărârea Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 12 mai 2016, și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

La 17 martie 2017 Rusnak Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 30 noiembrie 2016 la 03 ianuarie 2017, nr.33 (f.d.71), însă la materialele dosarului lipsește dovada recepționării acesteia. Prin urmare, recursul declarat la 17 martie 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Rusnak Andrei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Rusnak Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Rusnak Andrei.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Rusnak Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Luiza Gafton

Iurie Bejenaru